

Polvenkorkuisena jäteauton kyytiin

Työnsä taitajia -palsta esittelee jätehuolto- ja hyötykäyttöalan monimuotoisia töitä ja niiden osaavia tekijöitä.

Eero Salminen on istunut jätepakkarin penkillä nelivuotiaasta asti. Papan ja isän työstä tuli myös hänen ammattinsa.

Elina Saarinen

ELINA SAARINEN

Siniristilipun sininen toistuu kauniin talvipäivän taivaalla. On Kalevalan päivä, ja liput roikkuvat jämsäläisen kerrostaloalueen lippusaloissa. Eero Salminen peruuttaa pihaan kaksilokeropakkarilla.

Salminen nappaa käsiinsä suuren avainnipun ohjaamosta ennen kuin hyppää ratista. Menee hetki, ennen kuin hän löytää oikean avaimen kerrostalon jätehuoneeseen. Tavallisesti tätä reittiä ajaa toinen kuski, mutta nyt on Keski-Suomen hiihtolomaviikko, ja Salminen tuuraa.

”Kun näitä reittejä ajaa tarpeeksi monta kertaa, pikku hiljaa avaimetkin oppii ulkoa”, Salminen sanoo.

Oikea avain löytyy ja Salminen nappaa

kiinni harmaasta jäteastiasta. Kyljessä lukee ”polttokelpoinen”. Hän vetää astian pakkarille ja asettaa sen takaosan nosturille. Hangessa näkyy oravan jäljet, jäniksenkin. Rouske kertoo pakkarin saaneen lastin sisuksiinsa. Astia takaisin jätehuoneeseen ja toinen, pienempi biojäteastia mukaan. Tällä kertaa Salminen asettaa sen auton sivustan nosturiin, joka heilauttaa jätteet kyytiin. Pussitus, astian palautus ja takaisin rattiin. Salminen merkkää ajolistaan tyhjennettyjen astioiden määrän ja tarkistaa seuraavan osoitteen. Taas ratti pyörii.

Salminen morjesta tiellä kävelevää tuttua ja katsoo sitten peruutuskameraan. Radiossa *SuomiPopin* juontajat jännittävät, saako Suomi

vihdoin Oslon MM-kisojen ensimmäisen mitalinsa, sillä **Aino-Kaisa Saarinen** on kymmenen kilometrin perinteisellä kahden kilometrin kohdalla kolmantena.

Tänään Salmisen ajolistalla on 148 paikkaa. Kello on kaksi, vuoro on juuri alkanut. Jämsän keskustan pihateillä menee tänään suurin piirtein iltakymmeneen. Sen pitäisi riittää, sillä mittarissa on vain muutama miinusaste.

Vielä edellisviikoilla pakkakanen painui kolmeen kymmeneen. Hirmupakkaset hidastivat kierrosta. Salminen kertoo, että jäätynyttä biojätettä sai kaivaa lapiolla irti. Biojätepakasteet täyttivät pakkarin niin, että auto täytyi käydä tiuhaan tyhjentämässä Jämsänkosken Mylly-

Moottorit kiehtovat

■ Innostus autoihin, koneisiin ja ajamiseen houkutteli **Eero Salmisen** aikoinaan jätekuljetusalalle. Innostus näkyi myös miehen vapaa-ajalla. Hän harrastaa moottoripyöriä.

”Minulla on crossipyörä, mutta ihan kohta aion hankkia harrikan. Tykkään kaikesta missä on moottori. Niitä on mukava korjailta ja laitella.”

Ensi kesänä Salminen aikoo suorittaa kavereidensa kanssa legendaarisen rautaperse-ajon. Siinä nimensä mukaisesti testataan, kuinka takamuksen lihakset kestävät vuorokauden tai kahden yhtäjaksoisen, tietyn mailimatkan ajon.

Muutoin Salminen harrastaa vapaalla pienriistan metsästäystä. Hän on asunut koko ikänsä Jämsänkoskella.

harjuntien laitoksella.

Salminen teki pakkasjaksolla usein vuoroja laitoksella tai talleilla huoltohommissa ja korjaili pakkasessa hajonneita pakkarin letkuja tai hydrauliiikkaa.

KERHOSTA REKALLA

Eero Salminen on töissä ympäristöhuoltoyritys Erkki Salminen Oy:ssä. Työn kuvaan kuuluu monenlaista: hän hoitaa tyhjennyksiä ja jäteenkuljetusta, päivystää loka-autossa, työskentelee yrityksen laitoksella lajittelu-, murskaus- ja käsittelyhommissa ja välillä hän tekee remonttia työkoneisiin.

”Teen kaikkea mitä firmassa tehdään. Paitsi toimistohommia mahdollisimman vähän”, Salminen naurahtaa.

26-vuotias Eero Salminen on siitä erikoinen tapaus jätehuoltoalalla, että hänellä on nuoresta iästään huolimatta jo parikymmenvuotinen kokemus jätealan hommista. Hän on ollut mukana firman töissä polvenkorkuisesta saakka, sillä hänen pappansa **Erkki Salminen** on yrityksen perustaja. Myös hänen isänsä on tehnyt uransa perheyrittäjänä.

”Muistan, että isä tuli hakemaan minua kerhosta rekalla. Olin silloin varmaan neljä tai viisi. Aina olen autellut täällä, tullut koulun jälkeen. Kun sain ajokortin, silloin hommat lisääntyivät”, Salminen muistelee.

Isää ja pappaa seuranneelle pojalle jätekuuljettajan työ on ollut toiveammatti pienestä asti. Autot ja koneet kiehtovat. ”Tarkoitus on olla tässä työssä niin kauan kuin vain voi. En ole tästä mihinkään lähdössä”, hän toteaa.

Viime kesänä hän palasi tuttuun työhön keikeltuaan neljä vuotta muita hommia: hän ajoi rekkaa ympäri Suomea.

”Se ei enää innosta. Rekan hytissä tuli nukkua ihan tarpeeksi monta yötä. Tässä pääsee sentään illalla omaan kotiin.”

Salminen kehuu firman porukkahenkeä.

Heillä on oma huumorinsa, jota työssä tarvitsi.

Jätealalla viime vuosina velloneet kiistat yksityisen ja julkisen sektorin välillä tai kuohunta sopimusperusteiseen ja kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen liittyen eivät ole heijastuneet Salmisen työhön ainakaan toistaiseksi.

”Eivät ne kiistat näy minun työssäni millään tavalla”, hän kuittaa.

JÄÄKIEKKOMAILA AVUKSI

Työn hyväksi puoliksi Salminen listaa ainakin sen, että ihmiset kiittävät hyvin tehdystä työstä. Vaikka suomalaiset antavatkin herkemmin negatiivista palautetta, kiitoksiakin silti tulee. Joulun aikaan asiakkaat jättävät usein pieniä joulumuistamisia jätekeskeille, mikä lämmittää mieltä.

”Joskus on joululahjoja repsikan penkki täynnä”, Salminen hymyilee.

Kesken kierroksen Salmisen puhelin soi. Erään asiakasyrityksen energijäteastia on tullut täyteen ja Salminen lähtee hakemaan sitä teollisuusalueelta. Salminen varmistaa puhelimesta, että portti alueelle on varmasti auki.

Perillä hän kiinnittää pikakontin pakkariin, mutta se ei tyhjenekään. Kevyet muovipakkaukset ovat jäätyneet pakkasissa kontin pohjaan kiinni. Astia takaisin alas ja käyttöön salainen ase.

”Vanha jääkiekkomaila on tässä hommassa tosi hyvä”, Salminen kertoo ja kaivelee mailan päällä muovit irti astian pohjasta. Nyt tyhjentäminen onnistuu. Pakkarin telineessä on myös lapio ja talikko vastaavia tilanteita varten.

Salminen ohjaa pakkarin seuraavaan osoitteeseen. Ratista alas, astian nouto, kippi, pusitus, astia takaisin katokseen ja ratin taakse. Pakkari seuraavan postilaatikon kohdalle, ja sama uudestaan. Radiossa kerrotaan, että Aino-Kaisa Saarinen on saanut pronssia. Alkukevään aurinko laskee jätekatoksen taa.

Elina Saarinen

Parikymppisellä Eero Salmisella on 20 vuoden kokemus jätealalta.